

[Iver Poulsen.]

lærere, at lærerforsamlingen — altså sagkundskaben — står enig bag landbrugsministerens forslag; dog har man sagt, at man kan gå med til en udflytning, hvis der ikke kan blive enighed om en udbygning på stedet, men en udflytning til et sted ikke for langt fra Københavns nærhed. Det må slås fast, at lærerforsamlingen i dag står på det standpunkt, at det mest ansvarlige, det mest hensigtsmæssige ville være en udbygning på det sted, hvor den kgl. veterinær- og landbohøjskole nu ligger.

Vi har jo meget ofte oplevet, at der er rettet kritik imod vore forfædre for kortsynethed og kortsynet planlægning i mange forskellige anliggender, at man har bygget både det ene og det andet under forhold, som hurtigt har vist sig at være alt for trange og alt for snævre. Men når talen er om den kgl. veterinær- og landbohøjskole står vi over for et særtilfælde, idet de af vore forfædre, som for mere end 100 år siden placerede den kgl. veterinær- og landbohøjskole på Frederiksberg, hvor den nu ligger, var så fremsynede at sørge for, at læreanstalten fik et jordtilliggende af et så stort format, at den har kunnet tage adskillige udvidelser og kan tage endnu flere udvidelser.

Ifølge den højtærede landbrugsministers bemærkninger disponerer landbohøjskolen i dag over et bruttoetageareal på 35 000 m². Hvis man havde gennemført det forslag, som den højtærede landbrugsminister to gange tidligere har fremsat i tinget, var den kgl. veterinær- og landbohøjskole kommet til at disponere over 81 000 m² bruttoetageareal, og selv derefter ville der være mulighed for en udbygning, som forøgede bruttoetagearealet med yderligere 80 000 m². De mennesker, som har placeret den kgl. veterinær- og landbohøjskole, hvor den nu ligger, har været meget, meget fremsynede, og jeg kan ikke se, at der skulle være nogen som helst grund til, når man taler om areal og plads, da at flytte den kgl. veterinær- og landbohøjskole bort fra den plads, hvor den nu er.

En anden ting, som styrker den højtærede landbrugsministers forslag, synes for mig at være økonomien. Jeg har ved en tidligere lejlighed sagt, at når man stod over for løsningen af en opgave, som den, vi

nu står over for, var der mange hensyn at tage, først og fremmest saglige, men også økonomiske. Men jeg har også udtalt — og det er også min mening i dag — at det økonomiske ikke må få en sådan prioritet, at sagligheden bliver skubbet i baggrunden. Nu er det så heldigt, at den løsning, som den højtærede landbrugsminister foreslår, ikke alene af den samlede sagkundskab anses for den mest forsvarlige, den mest hensigtsmæssige, men samtidig også bliver den billigste, idet den jo formentlig ikke vil komme til at koste mere end halvt så meget som en udflytning.

Man er også enig om, at det haster med at hjælpe den kgl. veterinær- og landbohøjskole med plads og udbygning, og det vil altså sige, at man, når det er sagligt og økonomisk forsvarligt, naturligvis burde foretage den udbygning, som kan gennemføres hurtigst, og det kan en udbygning på stedet. Enhver udflytning af læreanstalten enten i kortere eller længere afstand fra læreanstaltens nuværende beliggenhed vil betyde en alvorlig forsinkelse og alvorlige forhindringer for det videnskabelige og undervisningsmæssige arbejde, der udføres på den kgl. veterinær- og landbohøjskole.

Det er rigtigt, som det er blevet hævdet, at den kgl. veterinær- og landbohøjskole efterhånden er blevet en stor videnskabelig forsknings- og undervisningsanstalt, men den er blevet det delvis i kraft af det nære samarbejde med andre undervisningsanstalter og andre forskningsinstitutter. Den kgl. veterinær- og landbohøjskole er således igennem de sidste 100 år opvokset i et videnskabeligt miljø, hvor læreanstalten faktisk er indgået som et meget værdifuldt og væsentligt led i den kæde af undervisnings- og forskningsanstalter, vi har herhjemme. Det er ganske givet, at man ikke kan rive dette led ud af kæden, uden at kæden svækkes og lider skade, men det vil navnlig gå ud over det led, man river ud, og sagkundskaben advarer meget indtrængende, ja, advarer endog så alvorligt, som den kan, imod at foretage en flytning af den kgl. veterinær- og landbohøjskole f. eks. over på den anden side af Store-Bælt. Enhver flytning vil betyde skade for læreanstaltens virke, men det er fra sagkundskabens side stærkt understreget, at man ved en flyt-